

עזרי מעגם השם עושה שמים וארץ

ספר

חבר על

פל רגע

חלקים נבחרים מדרשה
לחזוק למוד הזהר הקדוש
— יום הקדוש תשע"א —

מב"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין — בית שמש

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
תשרי תשע"א לפ"ק

– הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרְשָׁב"י –

(בְּזֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שָׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֹּל הַמְּזַכֵּה אֶת הַרְבִּים

[בְּהַפְצַת הַזֵּהָר הַקְּדוּשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלֹת, מֵה שָׂאִין כָּל אָדָם זֹכָה לָזֶה

- א. כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה.
- ב. עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֵלּוּי לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ.
- ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשָׁב"י:

- א. זֹכָה לְרֵאוּת בְּנִים לְבָנָיו.
- ב. זֹכָה לְעִשְׂרוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.
- ג. זֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא.
- ד. אֵין שׁוּם אֶחָד שֶׁיִּכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.
- ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשְׂרֵ שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן – וְאֵין מוֹזְחָה בִּידוֹ.
- ו. מְשַׁפְּעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל עֲנִינָיִם לוֹ וּלְזַרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.
- ז. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשָׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אֲבָרָהֶם אֲבִינּוּ, שֶׁגַּם הוּא קָרַב אֶת כָּלֵם לְהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
- ח. הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לְאַרְבַּע מַחְנֹנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר – וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

ספר חבל על כל רגע

חלקים נבחרים מדרשה
יום הקדוש תשע"א
מכ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א
בביהמ"ד עטרת ישעיה האלמין – בית שמש

חודש תשרי תשע"א = 771

771 בגימטריה = "ביאת משיח" = "אבינו שבשמיים" = "יחיה חיים טובים ומאושרים" [הכל רק על ידי למוד הזהר הקדוש]

ועת צרה = 771 היא ליעקב וממנה יושע. הכל תלוי בנו !!!

אצלך מתגלגלים יהלומים - תזהר שלא תחשב שזה זכוכית.

באמריקה אומרים זמן זה כסף – אצלנו היהודים אומרים זמן זה

חיים !!!

אבל אף אחד לא יודע כמה באמת שווה הזמן שלו!!!

חבל על כל רגע

ואיך אפשר להפוך 5 דקות ליותר משמונה מליון שנה, זה רק במשגי העולם הזה (מלבד העולם הבא ששם יש חיי נצח עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה למחפה לו).

עכשו שאתה יודע שכל דקה שוה לך יותר ממליון וחצי שנה לא תבזבז אף רגע - מי משגע חסר דעה שיזרק עשירות בהשג יד.

אתה רוצה עורך דין מפרסם ומצליח צמוד אליך - רופא ממחה שדואג שלא תחלה שיתלווה אליך בכל שעות היממה

ברכה מבטחת לבנים צדיקים ונחת מהצאצאים

מזל טוב ומצלח כל ימי חייך - חיים ארכים טובים ומתקנים, - שפע ברכה והצלחה בכל הענינים.

(א) בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע

לא חרב העולם אלא בפשעה של תורה ולא חרבה ארץ ישראל אלא מפני פשעה של תורה, וכל הצרות הבאות על ישראל אינן אלא מפני פשעה של תורה שנאמר בפשע יעקב כל זאת (מיכה פרק א' פסוק ה') ... (אליהו זוטא פ"א, מחב"ר אות ה') ועל כן צריך האדם להשתדל מאד בכל מאמצי כוחו לצוד הזמן מהבלי העולם הזה ולעסק בו בתורה בכל מה שאפשר לו כמו המציל אבנים טובות ומרגליות מזוטו של ים, וכמו שכתוב הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים, (תהילים פרק י"ט, י"א), (פ' החיים סימן קנ"ו סקי"א)

בואו חשבון !!! – מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קדש

(ב) ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על
פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-
לך" – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא
משאר יומין".

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" פרשת שמות שנה שניה,
כתב וזה לשונו: כתבו המקבלים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה
ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול.
עכ"ל ק. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אלה שנים, שנאמר כי
אלה שנים בעיניך כיום אתמול וגו' – ושבת קודש היא מעין עולם הבא –
זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של
הש"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אלה
ידות, לערך ימי החול. (מצא חן במדבר).

רבנו מרדכי שרעבי זי"ע התבטא פעם באזני מקורביו ואמר: "שעה
של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה
ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של
למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה
ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל".² ופסק הגה"ק הפך החיים (קני"ה
סקי"ב), דלמוד הזהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו:

1) הערה מאת רש"י: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה
כחציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" בריעא מהימנא (דף עה) "וי לאינן דאכלין תבן
באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות",
לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

חבל על כל רגע

ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חז"ל ודלוגו עלי אהבה, עכ"ל.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הפסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והנבא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וז"ל: ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מפני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא.

גם בתקון ל' כתב (הפסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארך גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

העולה מדברי רבותינו הפסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה. ובנוסף על כך חידושו של בעל אוךחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). וביסורים כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!!! ושניה אחת כ' 28.000 שנה תורה. צא וחשב בלימוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקים את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה".

כתב הפך החיים (סי' קנ"ה סקי"ב): **מצוה פריה ורביה שלא יהא עקר בשכלו שאינו מוליד ואמרו חז"ל ודלא מוסיף יסף, וצריך שיחדש בכל יום מה שלא חדש מקדמת דנא, ובזה יאירו ימיו לעולם הבא** (בשם אור צדיקים אות י"ג), **וכתב מרנא הבן איש חי זי"ע** (חלק דרושים פרשת משפטים ד"ה אם אדוניו יתן לו), **וז"ל: כי חדושי תורה בחלק הנסתר נקראים בנים וחדושי תורה בחלק הנגלה נקראים בנות, עפ"ל. ויוצא לפי דבריהם הקדושים דפדי לצאת ידי חובת פריה ורביה בתורה חוב לחדש גם בנגלה וגם בנסתר ומי יאמר זכיתי ויצאתי ידי חובתי.**

ובזה"ק (פרשת שלח לך דף קע"ג ע"א) **כתוב שכל יהודי חוב לחדש חדושים בשבת קודש, והקב"ה שואל לנשמה מה חדשה, ואם לא חדשה נמצאת בבושה גדולה.**

הגה"ק רבי אליעזר פאפו זי"ע בפלא יועץ (ערך חדוש), **כתב: רק שיעמל בכל כוחו לחדש חדושי תורה דהיינו להקשות ולתרץ בתנ"ך ובש"ס או לפרש פרושים בפרד"ס על תנ"ך וש"ס. ואח"כ כתב: וגם לימוד ספר הזוהר הקדוש אף באין מבין חשוב לו כאילו חדש חדושים עפ"ל. הראת לדעת דהלומד זוה"ק יוצא ידי חובת חדושי תורה גם בכל הפרד"ס, וזהו בוודאי חדושים אמתיים ותורה לשמה, ועתה על ידי הלימוד הנפלא בזוהר הקדוש ששעה שונה שנה כדברי הפסא מלך ובשבת עולה לערך אלף שנה כדברי הבן איש חי זי"ע, ובשמחה למליון שנה כדברי האורחות צדיקים, ובסוורים כפול מאה כדאיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'), פעם אחת בצער ממאה פעמים שלא בצער, וגם צער**

10 | כתב החפץ חיים בספר צפית לישועה – פרק א: וידוע דאיתא באבות דרבי נתן דפעם אחת בצער שקול ממאה פעמים שלא בצער, ועבודת השם יתברך בעת היא טהורה ונקיה שאין בה מטרה לכבוד או שאר פניות, כי אדרבא נתקיים בנו בעוה"ר וסר מרע משתולל על הבריות, (פרשי' בסנהדרין זו ע"א ע"ב כל העולם אומרין עליו שטטה הוא, היינו משתולל לשון שטות), ויראי ה' ימאסו אצל כמה סוגי אנשים. ויש אנשים אשר בשביל לעשות את בניהם יהודים כשרים כדת התורה, מקבלים עליהם לחיות חיי עוני ודוחק כל ימיהם, ומשארית עמלם יפרישו שבר למלמדים ומורים שיחזקו בניהם בתורת ה'. ואינם

חבל על כל רגע

כבישת היצר נחשב ליסורים, ואיתא בילקוט שמעוני (קהלת פרק ב - רמז תתקסח): אמר רבי חנינא בר פפא תורה שלמדתי באף נתקיימה לי. **בואו וראו: שעה אחת בשבת קודש שווה מאה מליון שנה תורה, ועוד נחשב כמו שמחדשים חדושים בתורה. ובכך כל אחד ימצא תיקון ונחת לנשמתו.**

ג) החלש יאמר גבור אני

הגע בעצמך: 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום, יש לנו מליון שנה תורה, וכאשר יהודי פשוט או אפילו ילד קטן שלומד רק שעה אחת בשבת זוהר הקדוש, גם כן שווה מליון שנה תורה. ואם קשה לך ללמוד אז זכית למאה מליון שנה, [כמו 10,000 אברכים שלומדים 10 שעות ביום במשך מאה ימים⁷], וכך יקויים בנו דברי הנביא יואל (ד' י') "החלש יאמר גבור אני" וכל יהודי יכול לזכות לזה ולהביא את המשיח ברחמים.

אמר מרן ה"חפץ חיים": יסוד היהדות הוא להאמין בשכר ועונש, ובאר את הודוי: וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שווה לנו, שלא עשינו חשבון והחשבנו באמת את התורה והמצוות כמה באמת שווים, וכבר אמרו חז"ל על לימוד התורה "יקרה היא מפנינים וכל חפציק לא ישוו בה" בואו חשבון: איזה שכר גדול יכולים לזכות בלמוד הזהר הקדוש. וכן קיים החפץ חיים בעצמו אני מאמין בביאת המשיח... בכל יום אחכה לו, ומה אנחנו עושים למען ביאת המשיח ולמען גאלת עם ישראל.

מהגרים ממקומם למרות עוניים ודוחקם למקומות הרחוקים שהפרנסה מצויה יותר בשביל חינוך בניהם לתורה ויראה, בודאי נובל לומר דנחשב זה תשובה לה' בכל לב ונפש.

[7] ואפשר להמליץ על זה את דברי חז"ל הקדושים על הפסוק: מה ה' אלוקיך שואל מעמך כי אם ליראה... אל תקרי מה אלא מאה. שבלמוד שעה אחת זוה"ק בשבת יחשב לך למאה ימים של לימוד תורה של עשרת אלפים אברכים הלומדים עשר שעות ביום

כתוב בכתבי האריז"ל: **שעל ידי לימוד תורת הסוד מתגלה לנו תורת הנגלה**, ובדורנו כולנו זוכים לראות את זה עין בעין, וכבר מעידים אברכי הפוללים ואפילו יהודים פשוטים, שאחרי שטעמו מצוץ דבש הזוהר הקדוש נפתח לבם ומתרחב מחם לחדש חדושים נפלאים בתורה הקדושה, וזכו לחבר חיבורים מצויינים".

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! ומי יודע מה ילד יום!!!
 - משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר פקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמד כל יום דף היומי של תקוני זהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, ואפשר גם ללמד ולשמע ב"קול הזוהר" בטלפון 0722-99-00-44, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תיקוני השכינה הקדושה, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא פקון מן גלותא ברחמי, ביאור: בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

וכמו שגלה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דווי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צנאה כאשר אמר לבנו רבי חזקיהו יצחק ז"ע"א: **"יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש ופתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד**

[10] ובוודאי זכו לכל זה שהרי ה"אור הגנוז" טמון – ומתגלה בלימוד הזוהר הקדוש (כדברי הבני יששכר, ועוד צדיקים, ראה באור הזוהר), ומאיר את הנשמה, וכך זוכים לחדש נפלאות בתורה.

[11] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[12] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה ז"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו (בכך 10 שנים) בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" ז"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו... "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158]. מלותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבון, ומפצרות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלקינו. הקדישו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

בכחינו לשנות את המצב, בידינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזוהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ילמד עם בנו, מחנך עם חניכו, ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישיים, כך יחדר תלמודם מנערום, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזפה להיות מבני עליה כמו שפתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר. וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

(ד) "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!"

התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו לך, ופליטת העם ששים ושמיים, בעת הזאת יתבונן מלך המשיח בעיניו הטהורות יבחן כל אחד ואחד לפי מעשיו, לפתע ירים ידו ויראה באצבעו, כולם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה, אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי מסויים: "בזכותך הגעתיו, לך יש חלק בגאלת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובצעמו
 יעיד עלינו – "בזכותך הגעתי". על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים,
 הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, לגרם
 לפדות נפשנו, ונלך פולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח
במהרה בימינו אמן. וכלנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה
 דרא דהאי אתגליא ביה ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד
 משיחנו מלך ביופיו ובוא ונגאלנו, ב"עז" והדר אלקינו, ובשכר זאת א-ל חי
 חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורנו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח
 לבנו, ותגל נפשנו, בישועת מלכינו, אמן כן יהיה רצון.

**ה) מכתב חזוק מפבור קדשת אדמו"ר מהאלמין רבי שלום
 יהודה גראס שליט"א, מייסד "מפעל הזהר העולמי"**

**לכל המתנדבים בעם העוסקים במלאכת הקדש בהפצת הזהר
 בכל העולם כלו – על ידי מפעל הזהר העולמי!**

אשרי חלקכם שזכיתם לסייע למפעל קדוש ויקר המזרז ומקרר הגאולה
 כהבטחת משה רבנו עליו השלום לרשב"י זכותו גן עלינו אמן בזהר הקדוש
 פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא
 ברחמי". **שבזכות חבורך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות
 ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!**

וגם משמים הספימו לכה! כמבאר בספר תקוני הזהר (תקון שתיתא
 בסופו), שבשעה שאלהו הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון בר יוחאי
 ולחבריא קדישא שעמו ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה
 בת קול משמים ואמרה להם "כמה רב כחו וקדשתו של רבי שמעון בר יוחאי
 בעולם", ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בזו הלשון, "וכמה בני נשא לתתא
 יתפרנסון מהאי חבורא דילך כד יתגלו לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא,
 ובגיניה, "וקראתם דרור בארץ". ובלשון הקדש: **כמה בני אדם למטה**

יתפרנסון מזה החבור שלך כאשר יתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק "וקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה השלמה.

גדולי ישראל בכל הדורות הכירו בגדל המעלה שבלמוד ספר הזהר, שמבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא. הם, שיזדעו את עצם קדשתה אפלו באמירה בעלמא. ומי לנו גדול כהרמח"ל רבי משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישרים", אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאולה ברחמים.

לכן תקן בישיבתו סדר למוד מיחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכותב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובדאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גוים, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

גם אצל תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו מצינו חביבות מיחדת ללמוד תורת הסוד, כבוד הרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן אשר העיד על עצמו ואמר: למדתי ושניתי ה"פרי עץ חיים" מאה ואחד פעמים.

ב"כסא מלך" תקון מ"ג כתב, כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה,

ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקיעא.

גם בתקון ל' כתב, וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאולה.

כאן המקום להאריך מכמה וכמה מקורות המחשיבים מאד את למוד ספר הזהר דוקא בימינו, דור עקבתא דמשיחא, בן מובא בספר אור ישרים מירא דכיא שכתב: קדם ביאת המשיח תתגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה להזהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר אף על פי שאינו מבין מה שאומר, כי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב.

ומוסיף לבאר במקדש מלך לתקוני זהר, שכל העוסק בספר זה מקרב הגאולה ועושה נחת רוח גדול ליוצרו, כמו שכתוב: כאלו פדאני אני ובני מן הגלות כו'. כי כך גזר הבורא שלא יתגלה ויהיה גנוז עד סוף יומיא דבגינה יבוא דרור, כי סגלה זו בו ולא בזולתו.

בראות רבי שמעון בן יוחאי ברוח קדשו ענין זה, צוה לרבי אבא לכתב ספר הזהר בדרך העלם להיותו מצנע למשמרת עד דרא בתרא קריב ליומיה מלכא משיחא, כדי שבזכות המתעסקים בו תצמח הגאולה בימינו בעזרת השם כנזכר בפרשת ויחי (דף ר"ז), על דא כתיב: קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן כו' למשמרת, לאצנעותא, והבן זה מאד. (הרב חיים ויטאל זלה"ה בהקדמתו לשער ההקדמות).

הנה מבאר בשל"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון, שהחבור מהזהר הנה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זו תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבתם איש

אל אַחַזְתּוּ וכו', כְּדֵי שְׂבֻזְכוֹתוֹ יִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל, כָּשֶׁם שֶׁלֹּא נִגְאָלוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם עַד שֶׁהֶצְרַךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַדְּשׁם בְּדָם פָּסַח וּבְדָם מִיֵּלָה, כֵּן גְּאָלָה הָעֵתִידָה לֹא תִהְיֶה הַגְּאָלָה עַד שֶׁיִּזְכּוּ לְתוֹסֵפוֹת הַקְּדוּשָׁה הַזֹּאת, וְהוּא רְצוֹן הָאֵל יִתְפַּרֵּךְ, וְאַשְׁרֵי הַזּוֹכֵה בָּהּ.

וּלְשׁוֹן דָּגָל מִחֲנִינֵי אֲפָרַיִם פְּרָשֶׁת שְׁמִינִי: וְזֶהוּ דְרָשׁ דְּרָשׁ מִשָּׁה, הֵינִי כְּשִׁיתְגַּלְהָה (כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר יֵשׁ בַּחֲנִינֵי מִשָּׁה, וְאֵינִי דַרְבֵּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי הֵיךְ בַּחֲנִינֵי מִשָּׁה), וְיִדְרָשׁ מֵה שֶׁדְּרָשׁ כְּבָר מִשָּׁה, הֵינִי רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, סֵפֶר הַזֵּהָרָה, אֲזַי וְהֵנָּה שָׂרָף, הֵינִי שִׁיתְבַּטְלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וּמִמִּילָא יִהְיֶה הַגְּאָלָה שִׁיבְנָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן סֵלָה וְעַד. וְגַם עַל יְדֵי הַחֲבוּרָה הַזֹּאת יִהְיֶה בְּטוֹל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת וְהַשְּׁבִתָּת הַקְּטְרוּגִים (חֶסֶד לְאַבְרָהָם מַעֲנֵן רֵאשׁוֹן נְהַר כ"ד). הַכֹּל תִּלְוִי בְּעֶסֶק הַחֲכֵמָה הַזֹּאת, וּמִנִּיעַתְנוּ מִלְּהִתְעַסֵּק בָּהּ הִיא גּוֹרְמַת אַחֲרוֹר וְעֵכוּב בְּנִין בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתְּנוּ (הַקְּדָמַת הַרֵב חַיִּים וַיִּטְאַל לַעֲזֹר חַיִּים).

אִם עַד כְּדֵי כֹף גְּדוֹל וְעֵצוֹם כָּחוּ שֶׁל הַלְמוּד בְּסֵפֶר הַזֵּהָרָה, אֵין לָנוּ אֵלָא לְחֻזַּק אֶת יְדֵי עוֹשֵׂי מְלַאכַת הַקְּדוּשָׁה, לְהוֹסִיף לָהֶם אֲמִץ וְכַח וְחֻזַּק בְּעִבּוּדְתֵם הַקְּדוּשָׁה, אֲמִצּוֹ מִתְנַיִם וְחִגְרוּ עֲזָ לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַפִּיץ אֶת אֹרֹחוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, לְפָרְסֵם כָּחוּ בְּעוֹלָם וּלְסִיעַ בְּכָל מַה דְּאַפְשָׁר. נִשְׁאַר לָנוּ אֵיפֹה לְבָרְכָכֶם, הוֹסִיפוּ לַעֲשׂוֹת חֵיל לְהַרְבּוֹת חֵילִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הִיא וְאוֹרִיתָא, וְיִהִי הַבְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם עַד אֲשֶׁר תִּשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה, לְהַבִּיא אֶת הָעוֹלָם לְשִׁלְמוֹתוֹ הָאֲמִתִּית, וְיִהִי שֵׁם הַשֵּׁם שְׁלָם וְכִסְאוֹ שְׁלָם וְתִכּוֹן כִּסְאוֹ לְעַד בְּבִיאַת מַלְכֵנוּ וּמְשִׁיחֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אֲמֵן.

מִכְּתַב בְּרָכָה וְחֻזַּק מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בְּנִגְלָה וּבִנְסִתָּר הַמְּקַבֵּל בְּעַל "יָם הַחֲכֵמָה" רַבִּי יִצְחָק מֵאִיר מְאָרְגָנְשִׁטְעֵרן שְׁלִיט"א

רֵאשׁ יִשִּׁיבַת "תּוֹרַת חֲכָם", לְתוֹרַת הַנִּגְלָה וְהַנְּסִתָּר - פַּעִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

בְּסִיעֵתָא דְשְׁמַיָא, שְׁנֵי בִתְרָא כ"ז לְמִטְמוֹנֵי"ם תּש"ע לִפ"ק, פַּעִיָּה"ק תּוֹבֵב"א.

הן נודע ביהודה ובִּישְׂרָאֵל גְּדוֹל שְׁמוֹ שֶׁל כ"ק הַמְּאֹר הַגְּדוֹל הַמְּפָרָס לְשׁוֹת הַגַּה"צ מוה"ר שְׁלוֹם יְהוּדָה גְּרָאס שְׁלִיט"א אֲדַמוּ"ר מְהַלְמִין שְׁלִיט"א, וְכַאֲשֶׁר יַעֲיֹדוּן עֲשָׂרוֹת חֲבוּרֵי הַמְּעִידִים עַל מַעֲשֵׂה תִקְפוֹ וּגְבוּרָתוֹ בַּתּוֹרָה, וְעַל פְּעֻלַּת צְדִיק לְחַיִּים לַגְּדוֹר פְּרָצֵי הַחוּמָה בְּפָרָם בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה רַבּוֹת בְּשָׁנִים כֵּן יָרְבוּ, וְהִנֵּה זֶה עֵתָה יְהוּדָה יַעֲלֶה לְהַרְבּוֹת פְּעָלִים בְּקָרֵב הָעַם עַל דְּבַר לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּה, וְהַגְּדִיל לַעֲשׂוֹת בְּיַסְדּוֹ שְׁעוּרִים רַבִּים בְּסֵפֶר הַזֶּה בְּכַמָּה עָרִים, וְאַסְף אִישׁ טְהוֹר מִכָּל דְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ קִמְאֵי וּבַתְנָאֵי הַמְּדַבְּרִים בְּסִגְלַת לַמּוֹד הַזֶּה וּקְרָאוּ בְּשֵׁם סֵפֶר 'אוֹר הַזֶּהר', גַּם זָכָה לְהַהֲדִיר וּלְהַדְפִּיס מִחֲדָשׁ סֵפֶרֵי הַזֶּהר וְהַתְקוּנִים, וּלְמוֹתֵר לַעֲלוֹת בְּהַסְכָּמָה עַל גְּבֵרָא רַבָּא כְּגוֹן דָּא דְאִיתְּמַחֵי גְבֵרָא וַיְהַלְלוּהוּ בְּשַׁעְרִים בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּם מִן הַמוֹתֵר לְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח הַדְּבַר הַטּוֹב שֶׁעָשָׂה בְּעַמּוּיֹו בְּקָרוֹב נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל לְעַסֵּק הַקְּדוֹשׁ דְּלַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהר, וּמְקַדְּמַת דְּנָא מְצִינּוּ לְרַבְנֵי הָאָר"י ז"ל עֲצֻמוֹ בְּשַׁעַר רוּחַ הַקְּדֹשׁ (דף י"ב) שְׁאָמַר לְמַהֲר"א הַלּוֹי "שְׁיִלְמַד בְּזֶהר דְּרַךְ בְּקִיאוֹת בְּלֶבֶד בְּלִי שְׁיַעֲמִיק בְּעִיּוֹן מ' או' נ' עָלִים בְּכָל יוֹם וְשִׁיקְרָא בְּסֵפֶר הַזֶּהר פְּעַמִּים רַבִּים", וּבְסֵפֶר שְׁבַחֵי הָאָר"י (הַנִּד"מ עֲמוּד נ"א) כְּתַב שְׁנַתָּן תִּקּוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לּוֹמֵר בְּכָל יוֹם עֲשֶׂרֶה דְּפִים מִסֵּפֶר הַזֶּהר הַלְּשׁוֹן לְבַד בְּלַתֵּי שׁוּם הַבְּנָה, וְהוּא הוֹבָא בְּסֵפֶר שְׁבַחֵי הָאָר"י דְּפּוֹס יֶשֶׁן שְׁנַתָּן תִּקּוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה אֶחָד לְלַמְדוֹ בְּכָל יוֹם ד' או' ה' דְּפִים, וְהַחִיד"א בְּשֵׁם הַגְּדוֹלִים (מַעְרַכַת סְפָרִים עֲרֹךְ סֵפֶר הַבְּהִיר) הִבִּיא מִשְׁמִיָּה דְּרַבְּנֵי הָאָר"י שְׁנַתָּן תִּקּוֹן לְבַעַל תְּשׁוּבָה לּוֹמֵר כָּל יוֹם ה' דְּפִים זֶהר, וְכִיּוֹצֵא בּוֹ כְּתַב הַגַּה"ק מְקַאֲמַרְנָא בְּסֵפֶר נְתִיב מְצוֹתֶיךָ (נְתִיב הַתּוֹרָה שְׁבִיל א' אוֹת ל"א), וְכְתַב שֵׁם שְׁגַם הַגַּה"ק מוֹרְנוּ הַרְבַּ צְבִי הִירֶשׁ מְזִידְטְשׁוֹב נְהַג כֵּן, וְכֵן מְצִינּוּ לְהַגַּה"ק מוֹרְנוּ הַרְבַּ רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ (אֲמַרֵי פִּנְחָס הַנִּמ"ח ח"א עֲמוּד רס"ד) שְׁצָרֶיךָ לּוֹמֵר ב' או' ג' דְּפִין בְּכָל יוֹם, וְעִינְ עוֹד הַמַּעֲשֵׂה הַנּוֹרָא הַמוֹבָא בְּסֵפֶר בֵּן בֵּיתִי עַל אֲבוֹת, וְאִין כָּאֵן מְקוֹמוֹ לְהָאָרֶיךָ.

וְהַגַּם דְּבַהֲיוֹתוֹ קוֹרָא סֵפֶר הַזֶּהר לֹא יָדַע מַאי קְאָמַר, כְּבָר כְּתַב הַרְבַּ חִיד"א בְּסֵפֶר מוֹרָה בְּאַצְבָּע אוֹת מ"ד "לַמּוֹד סֵפֶר הַזֶּהר מְרוֹמֵם עַל כָּל לַמּוֹד בְּשֵׁם לֹא יָדַע מַאי קְאָמַר, וְאַף שְׁיַטְעָה בְּקִרְיָאָתוֹ הוּא תִקּוֹן גְּדוֹל לְנִשְׁמָה". וְכֵן כְּתַב בְּסֵפֶרוֹ שֵׁם הַגְּדוֹלִים מַעְרַכַת סְפָרִים שֵׁם, וְעוֹד בְּשׁוֹת חַיִּים שְׁאֵל

ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כְּבַר כְּתַב מַעֲיֵן זֶה מֵהַר"י צָמַח בְּסִפְרוֹ לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם בְּסֵדֶר הַלְמוּד דְּלִיל שְׁבוּעוֹת (דף ל"א ריש ע"ב), וְהַרְמַח"ל בְּשִׁלְהֵי קוֹנְטְרַס דְּרַךְ עֵץ חַיִּים, וְהַמְקַדֵּשׁ מְלָךְ בְּסִפְרוֹ כִּסָּא מְלָךְ עַל הַתְּקוּנִים (תקון מ"ג אות ס') כִּי "לְמוּד הַזֶּהר בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בּוֹנָה עוֹלְמוֹת וְכָל שְׁכָן אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וּלְהִבִּין פְּרוּשׁ מֵאֲמַר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ תִּקּוּן לְמַעְלָה בְּשַׁעָה אַחַת שְׁלֹא יַעֲשֶׂה לְמוּד הַפְּשֻׁט שְׁנָה תְּמִימָה", וְעַיֵן עוֹד בְּסִפְרֵי זְכִירָה לְחַיִּים לְהַגְאוֹן רַבֵּי חַיִּים פְּלַאג'י ח"ב דף ע' ע"ד, וּבִשְׁוֹת אֶפְרָקְסֵתָא דְּעַנְיָא סִימָן ע"ד.

אִיבְרָא, כְּבַר הַעִיד הַגַּה"ק אֲדַמו"ר הָאֲמָצְעִי זִיע"א בְּאַגְרַת הַקִּדְּשׁ (נִדְפֵס בְּרִישׁ סִפְרֵי בַּאוּרֵי הַזֶּהר לְהַגַּה"ק הַנ"ל) "שְׁמַעְתִּי מִפִּי קִדְּשׁוֹ ז"ל [דְּהַגַּה"ק בְּעַל הַתְּנִיָּא זִיע"א] לֹא פַעַם וּשְׁתַּיִם, שְׁכָל יָמָיו עָשָׂה קִבְעָה לְלַמּוֹד הַזֶּהר הַקִּדְּשׁ בְּשִׁבְתָּהּ וְכו' בְּעֵינָיו גְּדוּל, וְכֵה אָמַר דְּמָה שְׁאֲמַר בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא בְּזֶהר פְּרִשְׁתָּהּ נִשְׂא דְּבַהֲאֵי חַבּוּרָא דְּסִפְרֵי הַזֶּהר בֵּיהּ יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא כּו', הֵינּוּ בְּלַמּוּד בְּעֵינָיו גְּדוּל דְּוִקָּא וְכו', בְּדִקְדוּקַת הַלְשׁוֹן בְּכָל מְלָה שְׁיִהְיֶה מְכּוּן עַל פִּי אֲמַתוֹת חֲכָמַת הַקְּבָלָה". וְעַיֵן שָׁם שְׁהִרְאָה מְקוּרוֹ בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי הָאָר"י בְּשַׁעַר רוּחַ הַקִּדְּשׁ (ש"ס) שְׁמָה שְׁזָכָה לְהַשְׁגָּה יִתֵּר עַל כָּל בְּנֵי דוֹרוֹ "כִּי כַּמָּה לֵילוֹת הָיָה נִשְׂאָר בְּלִתֵּי שְׁנָה עַל מֵאֲמַר אֶחָד שֶׁל סִפְרֵי הַזֶּהר, וְלִפְעָמִים שְׁשֶׁה לֵילוֹת שֶׁל יָמֵי הַחוּל שְׁבִשְׁבוּעָה הָיָה מֵתְבוֹדֵד וְיוֹשֵׁב עַל עֵינָיו מֵאֲמַר אֶחָד בְּזֶהר בְּלִבְד, לֹא הָיָה יִשְׁן כָּל הַלֵּילוֹת הַהֵם". וְאַכֵּן יִרָא שְׁמַיִם יוֹצֵא יְדֵי שְׁנִיָּהֶם, מְזָה וְגַם מְזָה בַּל יִנִּיחַ יָדוֹ, וְאַשְׁרֵי לוֹ וְאַשְׁרֵי חֲלָקוֹ בְּזָה וּבְבָא.

וְעַל כָּל אֵלֶּה וְעוֹד טוֹבָא יֵשׁ לוֹמַר כִּי כַּמָּה גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי כ"ק הַגַּה"צ מְהֵאֲלָמִין שְׁלִיט"א אֲשֶׁר גְּדוּל זְכוּתוֹ עַד מֵאֲד בְּזָכוֹי הַרְבִּים, וְיֵהָא רַעֲנָא דְּתִירוּם רִישֵׁיהּ אֶפּוֹלָא פְּרָכָא, וְיִזְכֶּה לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה כְּאוֹנוֹת נַפְשׁוֹ הַטְּהוֹרָה, וְיִאֲרִיךְ יָמָיִם עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבְנָיו בְּקִרְבֵי יִשְׂרָאֵל עַד כִּי מְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה' כַּמַּיִם לַיָּם מְכַסִּים בְּבִיאַת גּוֹאֵל צֶדֶק בְּמַהֲרָה דִּידָן, אֲמֹן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן.

וְהִנְנִי בְּזָה דוֹרְשׁ שְׁלוֹמוֹ וּשְׁלוֹם תּוֹרָתוֹ בְּאַהֲבָה רַבָּה:

הַק' יִצְחָק מֵאִיר מֵאַרְגָּנְשֵׁטְעֵן

"רבי שמעון בר יוחאי" = 915 - בגימטריה: השם ישמרך - ישמרך
השם - מלחמת אדום ופרס [על ידי לימוד הזוהר הקדוש ישמרנו השם
ממלחמת גוג ומגוג - אדום ופרס].

מלאכה זרה הזהרה

מנגינה

ובו ט"ז ספרים

ספר

מצאת הנה

מנגינה

ובו
ט"ז
ספרים

כפר דוד

דול להזדהות

שעוקרים בזוהר היותי

04-990044-222

היציאה שנייה עם הספנות